

SWEDEN RESEARCH

VARFÖR SKA JAG BO HÄR?

En studie om hur asylsökande i fem kommuner i norra Sverige tänker kring sin boendesituation nu och i framtiden

I samarbete med:

ArkDes

Mars 2017

Sveriges
Kommuner
och Landsting

Boverket

Myndigheten för samhällsplanering,
byggande och boende

VARFÖR SKA JAG BO HÄR?

En studie om hur asylsökande i fem kommuner i norra Sverige tänker kring sin boendesituation nu och i framtiden

SAMMANFATTNING	3
BAKGRUND OCH METOD	4
VARFÖR SKA JAG BO HÄR?	5
BOENDET IDAG	6
TIDIGARE BODDE HÄLFTEN I HUS OCH HÄLFTEN I LÄGENHET	6
ATT HITTA HEM	7
OCH ATT HA FÖRLORAT ETT HEM	7
TRYGGHETEN FINNS OFTA PÅ BOENDET OCH TILLSAMMANS	8
HOT ÄR HUVUDANLEDNINGEN TILL OTRYGGHET	9
FÅ HAR KÄNNEDOM OM BOSTADSMARKNADERNA	9
BLEV DET SOM JAG TÄNKTE MIG?	10
ÖVRIGA INSIKTER RÖRANDE HÄLSA, ARBETE OCH STUDIER	11
DE ASYLSÖKANDES IDÉER FÖR EN BÄTTRE BOSTADSSITUATION	12
MER OM METODOLOGISKA OCH ETISKA ÖVERVÄGANDEN	13

Sammanfattning

Denna rapport redogör insikterna som samlats in från 125 asylsökandes i totalt elva fokusgruppsintervjuer, samt de svar 89 av dessa kompletterat med i en skriftlig enkät. Studien har gjorts i fem kommuner i norra Sverige. Nedan följer en mycket komprimerad sammanfattning, innan vi redogör för bakgrund och metod:

- ✓ Sverige attraherade de asylsökande främst på grund av sin långa historia av fred och demokrati.
- ✓ Det viktigaste för det framtida valet av ort att bo på är att det finns jobb för dem. En del skulle föredra om denna möjlighet gavs där de bor idag, andra vill röra sig till större städer.
- ✓ Det nuvarande boendet är respondenterna tacksamma för, samtidigt som det i alla intervjuer framkommer att de är reglerade och begränsade i sitt vardagsliv och inte upplever att de har möjlighet att påverka sin situation.
- ✓ Det som gör en bostad till ett hem, är för de flesta familjen. Deras känsla för nuvarande platser och framtida platser de kan komma att bo på, beror i hög grad på om de har nära till familj och andra nära.
- ✓ Majoriteten känner sig trygga där de bor, och de som upplever otrygghet, ungefär en tiondel, gör det generellt efter att ha tagit emot hot eller aggressioner från personer ur lokalbefolkningen.
- ✓ Erfarenheten av Sverige hittills är generellt som de trodde att det skulle bli, eller bättre än förväntat. En fjärdedel känner att det är sämre än förväntat.
- ✓ De som har eller haft besvär med sin fysiska hälsa får i hög grad hjälp, medan de som har besvär med sin psykiska hälsa inte får hjälp.
- ✓ Idéerna de asylsökande har kring hur bostadssituationen kan förbättras kretsar kring att nyttja de stora ytorna som finns att bygga mer på, att göra detta med trä och att göra det tillsammans med asylsökande som skulle gå att nyttja som arbetskraft och för andra sysslor i arbetet.

Bakgrund och metod

Mellan november 2015 och juni 2016 genomförde Sweden Research (som vid tidpunkten hade namnet Miklo) en kvalitativ studie med namnet Flyktingbarometern. Flyktingbarometern har tagits fram och utförts av Sweden Research med delfinansiering från ArkDes (Arkitektur- och designcentrum), SKL (Sveriges kommuner och landsting) och Boverket.

Studien har byggt på en kombination av kvalitativa och kvantitativa metoder där asylsökande i olika delar av Sverige intervjuats om sin nuvarande situation och sina planer för framtiden. Intervjuerna har genomförts i fokusgruppsformat, föranledda av att samma respondenter besvarat en skriftlig enkät.

Samtliga maj månads intervjuer gjordes på platser i norra Sverige och med ett antal tillägsfrågor rörande de asylsökandes bostadssituation och vad de asylsökande ser framför sig som ett hem i det nya landet. Totalt 125 personer blev intervjuade med detta frågebatteri, av vilka 89 även svarat på frågor i enkätformat. De 125 respondenterna bodde i fem kommuner: Gällivare, Haparanda, Jokkmokk, Kiruna och Vindeln.

En fördjupning rörande studiens metodologiska och etiska överväganden finns i slutet av rapporten.

Varför ska jag bo här?

Vad gäller respondenternas val av nation att bo i, är svaret generellt tydligt. Valet har varit aktivt och haft att göra med kännedomen om främst tre saker: att Sverige haft fred i landet sedan länge, att det är bra för barn att växa upp här och att det råder demokrati och frihet.

I fokusgruppsintervjuerna understryker i samtliga grupper flera deltagare upplevelsen av Sverige som en plats där de såg framför sig att de kunde finna trygghet. Två av respondenterna berättar att de hade siktet inställt på Finland men istället hamnade i Sverige.

När det kommer till respondenternas val av bostadsort i det nya landet, beror det också på ett antal centrala aspekter. Respondenterna har i enkäten fått prioritera de två viktigaste sakerna med platsen de ska bo på. "Att det finns jobb till mig" är det som flest väljer som en av dessa två saker, tätt följt av att barnens skola är bra. Ungefär hälften så många anger att det finns bostäder som en av de två viktigaste aspekterna.

För elva av enkätens respondenter var "Att det är en storstad" en av dessa två viktigaste saker, medan en respondent valde "Att det är en småstad". Förutom detta alternativ är de tre minst viktiga sakerna enligt respondenterna naturen, att folk de känner bor där och att det finns andra invånare som är från samma land.

På frågan om de vill bo kvar eller flytta, när de får den möjligheten, menar majoriteten i intervjuerna att det viktigaste inte är att hamna på en särskild ort eller typ av ort. I alla fokusgrupper lyfter flera att det primära är att de får ett jobb och att orten de väljer beror på det. Av dessa är det en del som explicit uttrycker att det är i en storstad det är lättast att hitta jobb och då nämns Stockholm, Göteborg, Sundsvall och Malmö.

Andra uttrycker det som att det inte spelar någon roll vart de bor, bara de får bo någonstans. En del berättar också att de trivs på orten de bor på nu, att folk är vänliga och "det är bra här".

Vissa av respondenterna som bor i Haparanda nämner närheten till Norge och Finland som fördelar som gör att de gärna bor kvar.

Vissa andra uttrycker att det "känns öde", är tråkigt eller litet.

Nästan alla respondenter har för avsikt att bo kvar i Sverige om de får uppehållstillstånd.

Boendet idag

Respondenterna är tacksamma över att ha blivit mottagna i Sverige och över att ha tak över huvudet. Samtidigt upplever många sina boendeförhållanden som svåra. "Vi är som fångslade personer, mycket regler. Väldigt deprimerande." Bland de konkreta exempel som respondenterna ger finns att det är fyra personer som delar ett rum eller att boendet ligger så långt bort från samhället att de är begränsade i sin rörlighet i och med dyra bussbiljetter. Klagomål på maten förekommer i nästan alla fokusgruppssamtal: att den är gammal och/eller fryst, att de inte får äta mat i rummen och inte får laga mat själva. De upplever att de inte får klaga, även någon som blivit magsjuk tre gånger. På ett av boendena där det är självhushåll uttrycker respondenterna att det är jättebra att de får laga sin egen mat. Även på de asylboenden där mat serveras och majoriteten av deltagarna har invändningar finns också deltagare som är nöjda med maten de får.

Tidigare bodde hälften i hus och hälften i lägenhet

Det vanligaste boendet som respondenterna hade innan de flyttade till Sverige var en lägenhet i en storstad, följt av hus i en stad eller nära en stad. Ungefär en fjärdedel bodde i en mindre stad eller på landsbygden, ungefär hälften i hus, hälften i lägenhet.

Vad gäller sitt framtida boende i Sverige motsvarar den tidigare boendeformen mer eller mindre den nuvarande boendepreferensen. Ungefär hälften av respondenterna uttrycker däremot i intervjuerna att de inte förväntar sig att kunna välja hur de ska bo, och att det viktiga är att de får tak över huvudet.

Att hitta hem

När respondenterna får frågan om vad som får en bostad att kännas som ett hem, svarar nästan alla de som väntar på att återförenas med sin familj, att var de än bor kommer att bli ett hem när de är med familjen igen. Andra svarar att bara de har en bostad kommer den att bli ett hem, "vi skapar lyckan". Här ryms också tankar om att "ett stabilt liv först" kommer att leda till känslan av att ha ett hem, liksom att få ett jobb och också att få sitt uppehållstillstånd: "Fyra siffror - allt annat fixar jag."

I en grupp där respondenterna var enbart kvinnor som är i Sverige med sina makar och barn, lyfts specifikt att familjen ska få vara självständig som det som skapar känslan av ett hem. I asylboendet de bor i delar de köks- och badrumsutrymmen med andra familjer.

Flera respondenter uttrycker också när denna fråga kommer upp att de inte ser att de kommer att få ett hem på samma sätt som de hade tidigare: "Ingen kan ge dig det som du hade i det förra boendet, i hemlandet" eller som en annan uttryckte det "Det finns inget som kan ersätta mitt land... det är bara materiella saker".

En mindre del pratar om praktiska saker eller föremål som gör en bostad till ett hem: fina möbler, kyl, frys, saker till barnen och wifi är saker som nämns då.

Bra grannar och en känsla av trygghet nämns också av några respondenter.

Och att ha förlorat hem

När respondenterna berättar om platser som var viktiga för dem i länderna de lämnat, nämner många orterna där de föddes eller där deras familj/föräldrar bodde som speciellt viktiga, samt platserna de själva bodde på. Men också platser där de jobbade, där deras favoritfalafel serverades eller där naturen var fin. Flera nämner att det när de lämnade landet inte fanns några trygga platser, om hemorter som tagits över av beväpnade grupper eller blivit farliga, om 15 släktingar som blivit dödade.

Tryggheten finns ofta på boendet och tillsammans

Vad gäller platser som är viktiga för respondenterna idag, på orterna de bor på, är det väldigt blandat. Det som flera respondenter i flera av fokusgrupperna nämner är matbutiker och affärer av olika slag. I en av fokusgrupperna i Haparanda nämner flera respondenter biblioteket som en viktig plats. Annars nämns också av enstaka respondenter platser som en pingissal, simhall/gym, balkongen där det finns tillstånd att röka ifred, kommunhuset, skolan, naturen eller sjön. Genomgående även här är att det vanligaste svaret inte blir en specifik plats utan en situation med nära eller familj. Av de som nämner platser som är orter i andra delar av Sverige, gör flera det följt av att det där finns en släkting eller vän. Gällivare, Stockholm och Malmö nämns som platser som är omtyckta, av respondenter som varit där på besök.

Några av respondenterna säger att de ännu inte känner till sitt område, och några också att de inte har några speciella platser.

När fokus skiftar till platser som respondenterna upplever som trygga, svarar majoriteten att boendet är den huvudsakliga trygghetspunkten. "Tryggheten finns här på boendet, vi har varandra." Fyra respondenter har en motsatt känsla, och uttrycker att det är tryggt där de bor, men inte på boendet. Det var respondenter som också berättade om att de fått hotbrev till boendet. Andra respondenter på samma boende som också fått hotbrev upplevde det dock fortsatt tryggt, även än som vittnade om att en bil hade försökt köra på honom klockan ett på natten vid ett tillfälle och varit centimeter ifrån.

Ungefär lika många som svarar att boendet är den huvudsakliga trygga punkten, svarar att det är tryggt överallt. Vissa gör tillägget att hela kommunen, hela Norrland eller hela Sverige är tryggt. En respondent har tvärtom en mindre trygghetszon och säger att rummet på boendet är platsen där det känns tryggt. Några nämner också känslan av att kunna röra sig fritt som en trygghetsfaktor: "Jag kom hem vid tvåtiden på natten, det kunde jag inte göra i mitt land." Några andra upplever att tryggheten är god generellt och överallt, men inte känner sig trygga sent på natten.

Hot är huvudanledningen till otrygghet

Nio respondenter vittnar om hot och angrepp som gjort dem otrygga där de bor. På ett boende är kökschefen ett orosmoment för samtliga i en fokusgrupp som upplever att denna är sträng och otrevlig. Tre föräldrar till skolbarn talar här om segregering som något som gör dem otrygga, med hänvisning till att det skulle vara dåligt för barnen generellt men också är oroliga för att barnens språk ska bli sämre om de går i skolan med enbart andra som talar samma språk. Bakåt i tiden har också ännu fler erfarenheter av hot, bland annat en som korsade gränsen från Finland: "Finnar eller svenskar skrek när vi kom in, de behandlade oss som om vi var djur."

Ett fåtal nämner platser de undviker av rädsla för olika saker: En respondent undviker discon och barer "för jag vill inte ha problem", en annan att åka till Malmö "för att jag hört att det är farligt där". Fyra av deltagarna i en av fokusgrupperna i Haparanda har undvikit att åka över till Finland Store på finska sidan gränsen, av rädsla att "bli fast och inlåst".

En respondent berättar också att det är skrämmande när den hör fyrverkerier och när dörrarna smäller igen.

Få har kännedom om bostadsmarknaderna

Två av respondenterna har en plan för hur de ska skaffa ett boende i framtiden, som består i att de kommer att acceptera vad de än blir erbjudna efter att de erhåller uppehållstillstånd. Ingen av de andra respondenterna har en plan för hur de ska gå tillväga. Vissa säger att de har tillit till att det löser sig när de får uppehållstillstånd, vissa uttrycker att de tar en sak i taget och att planerandet vad gäller bostad får bli när de får uppehållstillstånd, om de får det. Inte i någon av grupperna verkar respondenterna ha någon utförligare information om hur det går till att söka boende i Sverige.

Blev det som jag tänkte mig?

De flesta av respondenterna, drygt hälften, upplever att det blev som de trodde att det skulle bli i Sverige. En fjärdedel tycker att det blev bättre och en fjärdedel tycker att det blev sämre än de hade trott. De flesta i detta sista segment hänvisar till den utdragna prövningsprocessen, där de fått vänta längre tid än de trodde och inte får veta ungefär hur lång tid ärendet kommer att ta. Det här i kombination med oron för de som är kvar i det andra landet, uttrycker särskilt de som har familjer har påverkat deras upplevelse av Sverige och det svenska systemet och varit en besvikelse. Av enkätens respondenter anger en fjärdedel att de har familj kvar som de tänker ansöka om familjeåterförening med när de får uppehållstillstånd. Några av dem säger under fokusgruppsintervjuerna att den utdragna processen gör att de överväger att åka tillbaka eller få sin familj till Sverige på andra vägar än den reguljära.

För vissa spelar det också roll för upplevelsen av sin situation att de hamnat på en plats de upplever som öde och marginaliserad från samhället. Flera vill också aktivera sig - jobba, lära sig språket, utforska samhället – och upplever sig begränsade av regelverket och av att det ekonomiska stödet inte räcker till biljetter med kollektivtrafiken, eller i vissa fall att kollektivtrafiken är väldigt begränsad.

Bland de 125 respondenterna finns också de som berättar om att de blivit satta i fängelse, arresterade eller tvingade att avge fingeravtryck utan att förstå varför, hur de inte fått sova på hotell och tillbringat nätter på gatan eller blivit informerade att de skulle sova på gatan, oklart av vem, vid ankomsten till Sverige.

De har generellt upplevt sig väl mötta av invånarna, men det finns också vittnesmål om hot och rasistiska incidenter, både i civilsamhället och på myndigheterna de haft att göra med. Personalen på myndigheterna (Migrationsverket, vårdcentral/sjukhus, Arbetsförmedlingen och barnens skola) upplever de generellt behandlat dem mycket bra eller bra. Skolans bemötande är ingen missnöjd med. Personalen på respondenternas asylboenden får däremot lägre betyg vad gäller bemötande, drygt 40 procent tycker att bemötandet varit dåligt eller mycket dåligt.

I alla fokusgrupper framkommer ett relativt enhälligt önskemål, lust eller vilja till att interagera mer med ortens invånare. ”Vi behöver lära känna varandra så det inte blir en ’vi och dem’-känsla”, ”vi vill göra olika aktiviteter tillsammans med invånarna här” eller ”svenska samhället behöver bjuda på sig själv mer, inte vara rädda för oss”, för att ta några exempel. I Norrland är andelen som anser att de kommer in i svenska sammanhang och gemenskaper mindre än i övriga studerade områden – 63 procent jämfört med 72 procent av samtliga som besvarat Flyktingbarometerns enkät.

Övriga insikter rörande hälsa, arbete och studier

I enkäten anger en majoritet att det är viktigt eller mycket viktigt för dem att kunna ägna sig åt det yrke som de redan har kompetens inom. Och i de efterföljande samtalen säger de flesta att det viktigaste är att de får ett arbete, och att de skulle acceptera att arbeta med i princip vad som helst. Elva av de 125 respondenterna anger att de har någon typ av praktik, alla utom två på sitt asylboende. Där städar de och gör renoveringsarbete.

En tredjedel ser framför sig att de ska gå en universitetsutbildning från start i Sverige och ytterligare en tredjedel vill gå en kortare praktisk utbildning eller yrkesutbildning. En fjärdedel tänker att de borde kunna få ett arbete utan att ytterligare utbilda sig och en åttodel vill komplettera sin utbildning med en kortare tids studier i Sverige.

Vad gäller respondenternas hälsa så anger två tredjedelar att de mår bra fysiskt. Av de som haft någon åkomma har majoriteten vänt sig till vården och majoriteten av dessa upplever i sin tur att de har fått hjälp. En del har inte vänt sig till vården, trots besvär.

Var fjärde enkätrespondent anger att de vill träffa en psykolog och i fokusgruppsintervjuerna framkommer en något lägre frekvens, men 19 personer av de 125 deltagarna som under intervjun säger att de behöver en psykolog. Flera av respondenterna som vill träffa en psykolog har bett om att få göra det och blivit avvisade. Tre stycken har fått möjligheten och säger att de mått mycket bättre efteråt. Två av de som inte fått det berättar under två olika intervjuer att de mår så dåligt att de överväger att begå självmord, en av dem att han vid flera tillfällen redan försökt att göra det.

De asylsökandes idéer för en bättre bostadssituation

De respondenter som haft idéer kring hur bostadssituationen kan förbättras har fått möjlighet att både i enkätformuläret och under fokusgruppsintervjun uttrycka dessa. De fem första är de mest frekventa, medan de fem följande har uttryckts av enstaka.

- ✓ Utnyttja de stora ytor/platser som finns för att bygga nya områden och nya bostäder.
- ✓ Gärna att få bestämma vilka vi delar rum med, att de inte ska tvinga oss. Att snabbt kunna få ett annat rum om du inte trivs med de du bor hos. Om de röker, dricker eller sitter uppe länge känns det inte tryggt.
- ✓ Det finns mycket trä i Sverige, använd det till att bygga fler lägenheter.
- ✓ Utnyttja arbetskraften asylsökande är till att bygga nya hus och lägenheter. Vi vill samarbeta för att hjälpa till.
- ✓ Bygg fler lägenheter.
- ✓ Gärna att det är max två personer i varje rum.
- ✓ Samarbeta med fler kommuner, finns ställen där jag vill bo men inte får.
- ✓ Bygg tillfälliga boenden.
- ✓ Bygg nära universitet och skolor.
- ✓ Prioritera familjer när bostadssituationen hanteras.

Mer om metodologiska och etiska överväganden

För att kompensera för de inneboende svagheter hos både kvantitativa och kvalitativa datainsamlingsmetoder, har Flyktingbarometern använt sig av en kombination av både kvantitativa och kvalitativa metoder. Totalt 125 respondenter har deltagit i strukturerade intervjuer som huvudsakligen genomförts i fokusgruppsformat med 6-15 deltagare per grupp. En intervju gjordes enligt samma frågeformulär med en enskild person. Av de 125 respondenterna har 89 innan fokusgruppsintervjuns start fyllt i en enkät i pappersformat. Denna har funnits på svenska, farsi och arabiska. Anledningen till att inte alla respondenterna fyllde i enkäten är att det vid ett fokusgruppsstillfälle då 15 personer intervjuades saknades enkäter på rätt språk och att ytterligare 21 av de som deltog i andra fokusgrupper valde att inte fylla i enkäten.

Fokusgruppsintervjuerna har genomförts på språk som talats av deltagarna. Personalen som arbetat med att göra intervjuerna har fört protokollet på arabiska eller farsi/dari, eller simultanöversatts till svenska. När protokollet skrivits på arabiska eller farsi/dari, har det översatts i efterhand. En av de totalt elva intervjuerna tolkades.

Intervjuerna har genomförts med respondenter boende på asylboenden. Det har varit framförallt boende på anläggningar som drivs av privata leverantörer, men också boenden hyrda av Migrationsverket, då kollektiva boenden med självhushåll. Den intervju som var med en enskild person gjordes på ett HVB-hem, då den intervjuade hade kommit utan föräldrar och var i äldre tonåren. Urvalet har skett genom ett geografiskt klusterurval där kontakter tagits med kommuner, Migrationsverket och direkt med asylboenden på olika orter.

Väl på asylboendet har vår personal antingen informerat boende på plats, alternativt hade boende fått information i förväg. Researchteamet har vid varje tillfälle ägnat tid åt att samtala och arbeta upp förtroende hos de asylsökande för att även få med respondenter som initialt inte ville delta.

UNHCR har presenterat metodologiska och etiska överväganden som blir viktigare när studier genomförs där det är just flyktingar som är föremål för intervjuer. En sådan är förstås svårigheten i att göra urval som blir stora till antalet, rörande en grupp som är så stor. I Norrlands fem län fanns 28 787 asylsökande den 1 maj, då studien började, och 28 318 den 1 juni, tre dagar efter vår sista intervju. Förutom att peka på urvalets antal i relation till det totala antalet asylsökande, påminner det oss också om en annan utmaning som UNHCR lyfter: gruppen flyktingar är, förutom att vara en heterogen grupp, också en grupp vars sammansättning, proportioner och karaktäristika genomgår ständiga förändringar, ofta också plötsliga och stora förändringar. En intervjustudie över tid kan därför ha svårt att ge ett resultat som går att betrakta som sant vid rapportens publicering. Det vår rapport ger är en samlad och sammanfattad bild av vad de 125 intervjuade personerna uttryckte att de tänkte, visste, kände och planerade vid respektive intervjutillfälle.

UNHCR understryker vikten av fortsatta studier av och med flyktingar, inte minst kvalitativa studier, då de ser det som centralt för att "översätta en okänd 'massa' till något mänskligt och greppbart för beslutsfattare", för att citera Kimberly Robersons ord under ett föredrag på temat 16 maj 2016.

De etiska överväganden som behöver göras är också fler när det är människor i en sårbar situation som är subjekt för en studie. I det här fallet har våra intervjuare behövt balansera hänsynen till och respekten för att en asylsökande som bjuds in uttrycker att den inte vill vara med i en intervju, med att ställa följdfrågor om anledningar till motviljan och kunna ge information som lugnar personen ifråga. Ett exempel på en sådan oro för att delta, som initialt ledde till att tillfrågade deltagare inte ville vara med, var att deras åsikter kunde påverka deras chanser att få ett uppehållstillstånd. Hade studien enbart rymt personer som utan att resonera direkt ville delta, hade risken varit att resultatet hade påverkats med enbart initialt villiga respondenter i urvalet. Så som vi har arbetat upplever vi att vi har fått en större bredd och representation av människor i olika situationer och med fler olika upplevelser och typer av upplevelser. En av nycklarna till att kunna vinna förtroende från de som blev tillfrågade att vara

med, var som vi upplever det att vår personal talade samma språk och att flera själva hade bakgrund som flyktingar, i närtid eller längre tillbaka i livet.

Allas anonymitet har bevarats och när de angivit namn eller kontaktuppgifter har det varit på frivillig basis. När en person som vi intervjuat har uttryckt att den överväger att begå självmord har kontakter tagits med relevanta aktörer utan att röja personens anonymitet.

Sweden Research gör studier och analyser i frågor som rör social hållbarhet och urban utveckling för myndigheter, kommuner och andra offentligt finansierade verksamheter. Den här studien har projektlets av Carlos Rojas och Farhan Alatrash.

www.swedenresearch.se